

A Magyar Állatorvosi Kamara (MÁOK)

ETIKAI és ETIKAI ELJÁRÁSI SZABÁLYZATA

Hatályos: 2026. április 29-től

ETIKAI SZABÁLYZAT

Jelen Etikai Szabályzat célja, hogy a Magyar Állatorvosi Kamara (a továbbiakban MÁOK, Kamara) tagjai részére meghatározza azt az állatorvosi tevékenység végzése során követendő magatartásformát, melyet a tagok önként vállalnak és magukra nézve kötelezőnek fogadnak el annak érdekében, hogy az önkéntes szabályatkövetéssel biztosítható legyen az állatorvos, és tevékenységén keresztül az állatorvosi kar megbecsülése, az állatorvosi munkában az esélyegyenlőség és a verseny tisztasága, az állat és az állatállomány védelme. Az állatorvosi tevékenység nem szűkíthető le a gyógyítás területére, az állatorvos és az állat közvetlen kapcsolatára, ezért indokolt a tevékenységet szélesebb anyagi és társadalmi környezetében szabályozni. A Kamara Etikai Szabályzata a tevékenységgel kapcsolatba hozható összes érintkezési pontokon szabályozást kíván adni annak érdekében, hogy a fenti célok elérhetőek legyenek. A Szabályzat hatálya alá nem tartozó állatorvosok részére a Szabályzat tájékoztatást kíván adni a Kamara tagjaitól elvárt magatartási szabályok összességéről.

E követelményrendszerben a Kamara meghatározza azt, az állatorvosi hivatásban irányadó magatartásformát, amely nélkül hatékony szolgáltató állatorvosi tevékenység tisztességesen nem végezhető.

I. Az Etikai Szabályzat hatálya

1. A szabályzat hatálya kiterjed Magyarországon területén a Kamara tagjaira, függetlenül attól, hogy ténylegesen szolgáltató-állatorvosi tevékenységet folytatnak-e vagy sem (személyi hatály). Az etikai szabályok ismételt megsértésének megállapításánál csak a megelőző öt éven belül, a kamarai tag kérelmére kiállított igazolások kiadásánál csak a megelőző két éven belül elkövetett etikai vétségek vehetők figyelembe. E szabályhely értelmezésénél etikai vétségnek minősül az a cselekmény, melyről ezt jogerős etikai bizottsági határozat megállapította.

1/A. Az elkövetés helyétől függetlenül etikai vétséget követ el a kamarai tag, ha a Kamara Alapszabályában, Etikai Szabályzatában, szakmai irányelveiben és szabályzataiban foglalt állatorvos-etikai és más kötelező jellegű szabályokat és kötelezettségeket, valamint a választott kamarai tisztségéből eredő kötelezettségeket vétkes módon megszegi, vagy egyéb olyan vétkes magatartást tanúsít, amely az állatorvosi kar tekintélyét csorbítja. Az eljáró etikai bizottságok a kifogásolt állatorvosi szolgáltatás szakmai tartalmát – különösen a szakmailag helyes diagnózist vagy helyes gyógykezelést – a 2012. évi CXXXVII. törvényben foglaltak szerint nem vizsgálják. A Magyar Állatorvosi Kamara elismeri az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának állatorvosi kamarája vagy annak

megfelelő szervezete által hozott etikai határozatokat, és azok közül a kizárást, illetve a felfüggesztést – amennyiben a Kamara tagjára vagy a Kamarába belépni kívánó állatorvosra vonatkozik – végre is hajtja. A Magyar Állatorvosi Kamarába belépni kívánó külföldi állatorvos, továbbá a külföldön végzett állatorvosi gyakorlat után ismét hazai gyakorlatot folytatni kívánó állatorvos köteles az adott ország állatorvosi kamarájától két évre visszamenőleg „jó szakmai előmenetel” – „*good professional standing*” – igazolást csatolni a felvételi kérelméhez.

2. E Szabályzat hatálya alá tartoznak azok, az állatorvosi tevékenység körébe tartozó magatartások (tevékenységek és mulasztások), amelyeket jogszabályok bűncselekménynek vagy szabálysértésnek minősítenek, a jogszabály által meghatározott összeférhetetlenség ellenére végzett szolgáltató állatorvosi tevékenység, a MÁOK szabályzataiban foglalt kötelezettségek, a jogszabályokban meghatározott, az állatorvosi tevékenységre vonatkozó szabályok, a MÁOK Szakmai Irányelvek Szabályzatában szereplő állatorvosi szakmai szabályok megsértése, valamint a jelen Szabályzat szerint etikai vétségnek minősülő magatartások (tevékenységek és mulasztások) (tárgyi hatály).

2/A. Folytatólagosan elkövetettnek minősül az etikai vétség, ha az elkövető ugyanolyan típusú vétséget egységes elhatározással, rövid időközökben többször követ el. Rövid időközökben elkövetettnek minősülnek a cselekmények, ha két, ugyanolyan típusú egységes elhatározással elkövetett cselekmény elkövetési időpontja között hat hónapnál hosszabb idő nem telt el.

2/B. Súlyos etikai vétségnek minősül a jogerős etikai határozatok nem teljesítése.

II. Az állatorvosi tevékenység jellemzői és általános etikai elvei

1. Az állatorvos tevékenységét szakmai és erkölcsi-etikai felelősséggel végzi. Szolgáltató állatorvosi tevékenységet az arra jogosult a vonatkozó jogszabályok betartásával csak személyesen végezhet.

2. Az állatorvosi tevékenységet az állatorvos hivatásszerűen végezze, önkéntes belső meggyőződés alapján. A hivatása gyakorlásával összefüggő társadalmi igényeket és szükségleteket a hatályos jogszabályok, a szakma szabályai, tudományosan megalapozott eljárásai és ismeretei alapján elégítse ki. Személyiségének ezirányú jellemzői a mindenkorai segítő és kezdeményezőkézség, a szakmaszeretet, az elhivatottság, a rátermettség, a nagyfokú felelősségtudat legyenek.

3. Az állatorvosi szolgáltatás nyújtása (végzése) kölcsönös bizalmon alapuló tevékenység. A bizalmi viszony kialakítása és megtartása az állatorvos személyiségétől, szakmai tudásától és szolgáltatásai színvonalától is függ. A kölcsönös bizalmon alapuló kapcsolat elősegíti, hogy az állat tulajdonosa, az állat tartásával, gondozásával (beleértve az állategészségügyi beavatkozás megrendelését is) az állat tulajdonosa által megbízott személy (a továbbiakban együtt: állattartó) szakmai ismeretei bővüljenek, megértse és végrehajtsa az állategészségügyi előírásokat, tevékenyen közreműködjön a betegségek megelőzésében, a járványok elfojtásában, az ember egészségét nem veszélyeztető

élelmiszerek előállításában, feldolgozásában, forgalmazásában, a közegészségügy tevékeny segítésében (a zoonózisok elleni küzdelemben is), illetve hogy az állatorvos szakmai tevékenységére koncentrálna tudja munkáját végezni.

4. Az állatorvos munkavégzése, tanácsadási tevékenysége során köteles az állat-, a környezet- és a természetvédelmi jogszabályokat betartani és betartatni.

5. Az állatorvos véleménynyilvánítása – szóban és írásban – mindig legyen tárgyilagos, saját megfigyeléseken vagy hiteles dokumentumokon alapuló, tartalmilag és formailag szakszerű, részrehajlásmentes, a magyar nyelv szabályainak megfelelően szabatos és közérthető.

6. Az állatorvos médiának állampolgári jogon nyilatkozhat, kivéve azon eseteket, amelyekben az állatorvost titoktartási kötelezettség terheli. Elvárható azonban, hogy az állatorvos médianyilatkozatai (szereplése) során a szakmaiság legyen jellemző a megnyilvánulásaira.

7. Az állatorvos közírói tevékenységében, szakmai, tudományos és gyakorlati tapasztalatainak közreadásában köteles a publikációs morál előírásait betartani.

8. A gazdasági haszonállatok gyógykezelése során az állatorvos köteles az állattartó figyelmét felhívni arra, ha az állat értéke nincs arányban a ráfordításokkal. A várhatóan sikertelen vagy eredménnyel nem bíztató állatorvosi beavatkozások kérése esetén – mind a haszonállatok, mind a társállatok gyógykezelése során – tájékoztatnia kell az állattartót a várható következményekről. Amennyiben az állattartó a várható következmények és kockázat ismerete mellett ragaszkodik a beavatkozás elvégzéséhez, vagy annak folytatásához, a bekövetkező károsodás nem róható az állatorvos terhére, ha tevékenysége során úgy járt el, ahogy az, az adott helyzetben elvárható. A tájékoztatás megtörténtét és az ennek ismeretében adott állattartói felkérést lehetőség szerint írásba kell foglalni.

9. Amennyiben kamarai tag a Magyar Állatorvosi Kamaráról szóló törvény vagy közvetlenül az állatorvosi munkát érintő valamely jogszabály módosítását kezdeményezi vagy ennek érdekében eljár, úgy köteles erről a Kamarát írásban tájékoztatni. Ennek elmulasztása súlyos etikai vétségnek minősül.

10. Az állatorvos munkavégzése során nem hivatkozhat személyes kapcsolataira, közéleti szerepére, esetleges társadalmi, politikai megbízatásaira. Közszolgálati tisztviselői vagy kormánytisztviselői tisztséget betöltő, vagy korábban ilyen tisztséget betöltött személy ezen fennálló vagy korábbi tisztségére piaci előnyök szerzése végett nem hivatkozhat, szolgáltató állatorvosi tevékenysége során jelenlegi vagy korábbi közszolgálati jogviszonyhoz kapcsolódó vagy egyéb, a szolgáltató állatorvosi tevékenységen kívül eső címeit – a 12. pontban foglalt kivételekkel – nem használhatja.

11. A tagsági bejegyzés helye szerint illetékes területi szervezet elnökét az állatorvos írásban (ideértve az elektronikus levelet is) tájékoztatni köteles a vele szemben etikai vétségnek is minősülő ügyben indult fegyelmi, szabálysértési vagy büntető eljárás

megindításáról, valamint az ilyen ügyben meghozott határozatról. Ennek elmulasztása súlyos fokú etikai vétségnek minősül.

12. Az állatorvos szolgáltatói tevékenysége során a Kamara hatályos címhasználatra vonatkozó szabályzatában meghatározott módon használhatja az állatorvosi tudomány, illetve akadémiai, egyetemi címeit.

13. A szolgáltató állatorvos a bejelentett szakmai tevékenységét a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően a saját vagy munkáltatója praxisengedélyében feltüntetett tevékenységi körök szerint végezheti. Súlyos etikai vétségnek minősül az engedélytől eltérő, vagy az engedély nélkül, továbbá a szükséges hatósági vagy egyéb engedélyek valamelyikének hiányában végzett állatorvosi tevékenység, az adott állatorvosra vonatkozó, más jogszabály által meghatározott tilalom vagy összeférhetlenség ellenére végzett tevékenység, valamint alapítványi vagy egyesületi tevékenységbe rejtett (vagy annak álcázott) szolgáltatói állatorvosi tevékenység végzése.

14. Állatorvos sem a foglalkoztató, sem a foglalkoztatotti oldalon nem lehet részese olyan megállapodásnak, amely arra irányul, hogy egy állategészségügyi szolgáltató a MÁOK törvény 38. § (2) bekezdésében foglalt feltételnek való megfelelést névlegesen foglalkoztatott személy (stróman) igénybevételével érje el. Állatorvos nem vehet részt olyan állategészségügyi szolgáltató tevékenységében, amelyről tudja, hogy a MÁOK törvény 38. § (2) bekezdésében foglalt feltételeket a fenti módon teljesíti. Foglalkoztatói oldalon való részvételnek minősül az is, ha az állatorvos a foglalkoztató jogi személy tulajdonosaként vagy döntéshozójaként bír tudomással a névleges foglalkoztatásról. Jelen szakasz alkalmazásában névlegesen foglalkoztatott személynek (strómannak) minősül minden olyan állatorvos, aki az állategészségügyi szolgáltató működésében sem irányítóként, sem a MÁOK tv. 33. (1) bekezdésében foglalt tevékenységek végzőjeként ténylegesen nem vesz részt.

15. Állatorvos kiállítóként nem vehet részt kifejezetten csonkított fülű kutyák részére szervezett kutyakiállításon.

Szolgáltató állatorvos nem működhet közre kifejezetten csonkított fülű kutyák részére szervezett kiállítás megszervezésében és lebonyolításában.

III. Az állatorvos társadalmi szerepe

1. Az állatorvos hivatása gyakorlása során társadalmi személyiség, akitől hivatásában elvárható, hogy az egyéni és kollektív jogokat tiszteletben tartsa, szavahihető, megbízható legyen. Az állatorvosi tevékenység során józan, szakszerű és társadalmilag elvárható magatartást kell tanúsítania. Tevékenységét kábítószer, kábító hatású szer és alkohol befolyásától mentesen köteles végezni.

A kamarai tag állatorvosi tevékenységi körén kívül, állatorvosi végzettségére hivatkozva az állatorvosi hivatás és az állatorvosok iránti tisztelet és bizalom csorbítására, megingatására alkalmas módon nem nyilatkozhat és nem viselkedhet.

Az állatorvosnak az állatorvosi végzettséget megkövetelő hivatásrendi tevékenységén kívül eső munka- és feladatkörében végzett tevékenysége (például választott, megbízott vagy kinevezett közhatalmi tisztség viselése, társadalmi és/vagy politikai tevékenység végzése) során tanúsított magatartása nem tartozik az Etikai Szabályzat hatálya alá.

2. Az állatorvos a hatósági jogkörével nem élhet vissza, jogtalan előnyökre nem tehet szert.

3. Az állatorvos bírósági vagy hatósági eljárásban történő meghallgatása esetén legyen különösen megfontolt, körültekintő és törekedjen a hivatásához méltó szakszerűsége, tárgyilagosságra és pontosságra, állatorvosi szakvélemény kiadást (kiállítást) csak az adott szakterület megfelelő szintű szakmai ismerete esetében vállaljon.

IV. Az állatorvos hatósági tevékenysége és a hatóságokkal való kapcsolata

1. Szolgáltató-állatorvosi tevékenységet is folytató hatósági állatorvos – szolgáltató-állatorvosi tevékenysége körében – az ellenőrzési körébe tartozó szolgáltató-állatorvost nem felügyelheti, és nem keltheti annak látszatát, hogy erre szakmai képesítése, közszolgálati tisztségviselői besorolása és címe feljogosítja.

2. Az állatorvos nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel a hatósági szerv, vagy az annak képviselőjében eljáró személy(ek) intézkedéseit lejáratja.

Nem minősül lejárató magatartásnak, ha az állatorvos polgári, közigazgatási vagy munkaügyi peres vagy peren kívüli eljárásban támadja a hatósági szerv vagy annak képviselőjének intézkedését vagy határozatát, de az ilyen eljárások során sem használhat indokolatlanul bántó vagy személyeskedő kifejezéseket.

V. Az állatorvosok egymás közötti kapcsolata

1. Az állatorvosok hivatásuk gyakorlása során fokozott figyelemmel teljesítsék kötelezettségeiket. Egymással való kapcsolatukban legyenek kölcsönösen kollegiálisak, segítőkészek és előzékenyek, az egymással megkötött, különösen az állatorvosi tevékenység végzésére vonatkozó írásbeli és szóbeli megállapodásaikat maradéktalanul tartásuk be.

2. Az állatorvos köteles a helyettesítésre és – amennyiben szolgáltatói ügyeletet vállal – az ügyeletre vonatkozó szabályokat betartani. Az állatorvos a kari szellem erősítése érdekében a tőle elvárható módon nyújtson segítséget állatorvos kollégái részére.

3. Az állatorvosnak kollégája irányában olyan magatartást kell tanúsítania, amellyel biztosítja annak megbecsülését és orvosi tevékenysége iránti bizalmat. Az állatorvos más állatorvos képzettségét, megállapításait, gyógyító eljárását, műtéti készségét, műszerezettségét, magatartását stb. az állattartók előtt nem, más állatorvosok előtt, illetve szakmai fórumokon pedig kizárólag személyeskedés nélkül, csak szakmai érvekre alapozva bírálhatja. Véleményét, tanácsát csak oly módon közölheti az állattartóval, hogy

ezzel a kezelő állatorvos iránti bizalmat ne ingassa meg, tevékenységével az adott eset megoldására szorítkozzon.

4. Minden állatorvosnak kötelessége kollégáit a laikusok megalapozatlan bírálataival szemben megvédeni, azokat visszautasítani.

5. Az állatorvos kötelessége, hogy az általa ellátott beteget kezelő másik állatorvosnak a szükséges tájékoztatást – különösen annak kérésére – kellő időben megadja. Kötelessége továbbá, hogy az őt helyettesítő állatorvosnak az esetleges járványos betegségekről, illetve a praxisát is érintő hatósági munkák állásáról pontos tájékoztatást adjon.

6. Az állatorvos a szabadságát és pihenő idejét úgy ütemezze és vegye igénybe, hogy az általa vállalt határidős feladatait maga végezhesse el.

7. A helyettesítő állatorvost a helyettesítettel azonos jogok illetik meg, és ugyanazok a kötelezettségek terhelik. Helyettesítői minőségét tegye egyértelművé az állattartók előtt.

8. Az ügyeletet vállaló szolgáltató állatorvos a Kamara vonatkozó szabályzatában foglaltakat köteles betartani.

VI. Az állatorvosi praxis tisztességtelen szerzése

1. Az állatorvos köteles tartózkodni az ügyfélszerzés minden tisztességtelen formájától, tisztességtelen reklámtevékenységet nem folytathat. Az állatorvos reklámtevékenysége nem sértheti mások személyiségi jogait, nem ütközhet a jó erkölcsbe, jó ízlésbe és a hivatás tisztességébe. A reklám nem lehet hamis, félrevezető és hitelrontó. A házalás az ügyfélszerzés tisztességtelen módjának tekintendő súlyos fokú etikai vétség. Házalásnak minősül, ha az állatorvos – akár megbízott igénybevételével - szolgáltató tevékenységét a tulajdonos, illetve az állattartó lakhelyén vagy az állat tartási helyén közvetlenül a tulajdonosnak vagy az állattartónak ajánlja fel. Az ügyfélszerzés tisztességtelen módjának tekintendő továbbá, ha az állatorvos alaptalanul azt állítja, vagy azt sugallja az állattartónak, hogy az adott beavatkozás elvégzésére kizárólag ő jogosult vagy kizárólag ő képes. Amennyiben az állatorvos az állattartó hívása nélkül a szolgáltatás nyújtásának szándékával fellépve megjelenik a tartási helyen, ill. az állatért felelős személy lakóhelyén, fellépésével korlátozza az állattartót a szabad állatorvos- választás jogának gyakorlásában, adott esetben, meg is fosztja attól, ezzel súlyos etikai vétséget követ el. Ilyen tevékenységnek minősül különösen a veszettség elleni védőoltás beadásának ilyen módon történő ajánlása.

2. Az állatorvos a reklámozás során nem élhet vissza az állattartó bizalmával, nem használhatja ki tapasztalatlanságát vagy laikus mivoltát. Az állatorvos kerülje a tudományosan nem igazolt gyógykezelések, beavatkozások népszerűsítését.

3. Nem minősül tisztességtelen reklámnak, ha az állatorvosról vagy munkájáról a hivatás gyakorlásával kapcsolatban jelenik meg tájékoztatás, tanulmány, interjú, riport, közlemény, továbbképzés-szervezés, vagy bejegyzett működési területén valamely

szakmai vagy szolgáltatói nyilvántartásban szerepelteti magát a működési terület és tevékenység, valamint a rendelési idő és telefonszám megjelölésével.

4. A szolgáltató állatorvos a lakásán, székhelyén, - amennyiben az nem esik egybe működési területével ill. telephelyével (rendelőjével) - LAKÓHELYI NÉVTÁBLÁT tehet ki, amelyen nevét, állatorvos voltát, szakállatorvosi képesítését tüntetheti fel. A szolgáltató állatorvos telephelyén (rendelőjénél) MUNKAHELYI NÉVTÁBLÁT helyezhet el (a szakág megjelölésével) amelyen a név, a szakállatorvosi végzettség, a rendelési idő, a telefonszám, valamint az állatorvosi intézmény esetleges fantázia-neve is feltüntethető. A tábla más információt, a MÁOK bélyegző- és címhasználati szabályzatában foglaltaktól eltérő címet, tisztességtelen reklámszöveget nem tartalmazhat, a fantázia név nem lehet megtévesztő és jogellenes. Az ilyen tábla mérete intézményenként 2,5 m²-nél nem lehet nagyobb. ÚTBAIGAZÍTÓ TÁBLA állatorvosi intézményenként kettő helyezhető el az intézménytől legfeljebb 500 m távolságra, de az útbaigazító tábla a hozzá legközelebb eső hasonló állatorvosi intézményhez nem eshet közelebb, mint az útbaigazító táblával hirdetett intézményhez. A fenti tábla az intézmény nevét, címét, valamint távolságát tüntetheti föl. Méretét a Kamara területi szervezete, illetékességi területén egységesen maximálhatja.

VII. Az állatorvos orvoslási magatartása

1. A gyógyító-megelőző alapellátó szolgáltató állatorvosi tevékenység körében (a folyamatos ellátás alatt lévő egyed és állomány eseteinek kivételével) kötelező az egyed vagy az állomány vizsgálata, melynek minden panaszra és a vizsgálat során észlelt minden kóros tünetre ki kell terjednie. Az állatorvos felelős a beteg szakszerű vizsgálatáért, gyógykezeléséért, egészségének, termelésének védelme érdekében tett intézkedésekért vagy azok elmulasztásáért. A beteget, illetve az állományt az adott lehetőségek között az állatorvostudomány mindenkori állásának, a beteg, illetve az állomány egyéni adottságainak, valamint a betegsége szakaszának megfelelő gyógykezelésben kell részesíteni. Az állatorvosnak mindig a legcélravezetőbbnek ítélt gyógymódokat és eszközöket kell alkalmazni.

2. Az állatorvosnak a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel kell megtennie mindazokat az intézkedéseket, amelyek a betegségek megelőzéséhez, illetve elterjedésének megakadályozásához, a beteg állat életének megmentéséhez, gyógyulásához, illetve termelőképességének helyreállításához szükségesek. Laboratóriumi és egyéb vizsgálatot jogszabály által meghatározott esetben, de saját elhatározásból, illetve felkérésre is igénybe kell vennie a megfelelő ellátás érdekében.

3. Állat részére csak a mindenkori hatályos jogszabályokban előírtak betartásával szabad gyógyszerkészítményt rendelni, illetve alkalmazni. Állatorvos nem működhet közre ezzel ellentétes állattartó gyakorlatban, és ha ilyen tapasztal, az ellen a leghatározottabban fel kell lépnie, akár olyan módon is, hogy az illetékes hatósághoz fordul bejelentéssel. Nem élelmiszer- termelő állatok részére nem A.U.V. vagy nem az adott állatfajra engedélyezett készítmény rendelését és/vagy alkalmazását megelőzően az állatorvos köteles az

állattartót a felhasznált készítmény várható hatásairól és ismert mellékhatásairól, a készítmény alkalmazásának ismert kockázatairól tájékoztatni.

4. Az állatorvos, ha a kórisme megállapításához vagy a beteg szakszerű vizsgálatához, gyógykezeléséhez megfelelő felszerelése, szakismerete, gyakorlati tapasztalata nincsen, köteles az állattartó egyetértésével kellő szakismerettel rendelkező állatorvos(ok) véleményét, közreműködését kérni, vagy a beteget ilyen állatorvoshoz irányítani. A konzílium igénybevétele előtt az állattartót tájékoztatni kell annak várható költségeiről.

5. Konzíliumot az állatorvos javasolhat, vagy az állattartó kérhet. A kezelő állatorvosnak kötelessége az igénybe vett többi kollégát a konzílium tárgyáról részletesen és érdemben tájékoztatni. A konzíliumba hívott állatorvos(ok) tevékenysége nem irányulhat a konzíliumot kérő állatorvos szakmai tekintélyének csökkentésére és az iránta megnyilvánuló bizalom megingatására.

6. Az állatorvos tevékenysége során nem alkalmazhat olyan vizsgálati eljárást, gyógymódot, eszközt, amelyhez megfelelő ismeretei nincsenek.

7. Az állatorvos munkavégzéséhez szükséges ruházata, berendezései, gépei, eszközei, rendelője, műtője a szakmai kívánalmaknak megfelelően tiszták és – a szakmai előírásoknak megfelelően – sterilmek legyenek. Fertőző betegséget ne terjesszenek, ne közvetítsenek.

VIII. Állatorvosi titoktartás

1. Az állatorvost – a kamarai törvényben foglaltak szerint – titoktartási kötelezettség terheli.

2. Amennyiben tudomására jut, hogy jogügylet (adásvétel, csere stb.) tárgyát képezi az eladó megbízásából általa kezelt olyan állat, amelynél szavatossági hiba merülhet fel, köteles az eladó figyelmét a várható jogkövetkezményekre felhívni. A figyelemfelhívást munkanaplójában rögzítenie kell.

3. Ha adásvétel esetén a vevő ad megbízást a vételt megelőző vizsgálat elvégzésére, az állat vizsgálata az eladó beleegyezésével végezhető el. A beleegyezést írásba kell foglalni (teljes bizonyító erejű magánokirat formájában). A vizsgálat és annak eredményének ismerete ez esetben mind az eladót, mind a vevőt megilleti.

4. Ha a vevő és eladó egyaránt patientúrájába tartozik, az állatorvos maga dönt, hogy megkeresésre ad-e szaktanácsot adásvételre, cserére vagy az állat értékének meghatározására.

5. A már lezajlott adásvétel után, ha a vevő szavatossági hibára vagy annak gyanújára hivatkozva állatorvosi vizsgálatot kér, a vizsgálat megkezdése előtt az állatorvosnak meg kell győződnie a vizsgálat tárgyának a jogügylet tárgyával való azonosságáról, illetve a lehetőségeihez képest a vizsgálatot kérő rendelkezési jogosultságáról (tulajdonjog, haszonbérleti jog, gondozási jog).

6. Az állatorvosi munkanapló (vagy a számítógépes nyilvántartás) olyan adatokat tartalmaz, amelyek, ha illetéktelen személy tudomására jutnak, az az állatorvosi titoktartást sérthetik.

Ezért az állatorvos gondosan őrizze a munkanaplóját és személyes adatokat tartalmazó feljegyzéseit, aktív tevékenységgel (pl. jelszó, rendszeresen frissített vírus- és kémprogram irtó alkalmazása) védje az illetéktelen behatolástól a számítógépes nyilvántartását. Az állatorvos ügyeljen arra, hogy a nem állatorvos munkatársai is ismerjék és alkalmazzák az állategészségügyi szolgáltató intézményben a titoktartásra és az adatkezelésre kialakított belső szabályokat és előírásokat. Az állatorvos a különböző elektronikus nyilvántartásokhoz tartozó belépési jelszavait kezelje kifejezett gondossággal. Aktív tevékenységgel gondoskodjon arról, hogy jelszavaival és kódjaival a munkatársai ne élhessenek vissza.

7. Ha az állatorvos nyilvánosság előtt beszámol egy esetről, előadás, szakcikk, esetleg szépirodalmi alkotás formájában, ezt csak a személyiségi jogok és a tisztességtelen piaci magatartás tilalmára vonatkozó szabályok tiszteletben tartásával teheti.

IX. Az állatorvos és az állattartók kapcsolata

1. Az állatorvos általában az állattartónak ad nyilatkozatot, tanácsot, gyógykezelési útmutatást, szakvéleményt, kivéve, ha ezt az állattartó másként kéri.

2. Az állatorvos – a VIII.5., a X./A 3. és a XII/3. pontban foglalt eseteket kivéve – általában nem köteles az állattartónak az állat feletti rendelkezési jogosultságáról (pl.: tulajdonjog, birtokjog, haszonélvezeti jog) meggyőződni.

3. Az állatorvos napi munkájának megszervezésekor köteles figyelembe venni a bejelentett esetek súlyosságát és sürgősségét. A sürgősségi sorrendet maga állapítja meg.

4. a.) Jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából az állatorvosi elsősegélynyújtás a balesetet vagy heveny egészségkárosodást szenvedett állat(ok) állapota rosszabbodásának megállítására irányuló, a közvetlen életveszély elhárítása érdekében kifejtett célszerű tevékenység. A jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából az állatorvos akkor képes elsősegélyt nyújtani, ha az elsősegélyre szoruló állatot közvetlenül őnmaga észleli, illetve az állatot ért baleset és/vagy heveny egészségkárosodás helyszínén tartózkodik.

4. b.) Elsősegélyt nyújtani az a.) pontban foglaltak szerint minden állatorvosnak kötelessége, olyan mértékig, hogy az az elsősegélyt nyújtó állatorvos testi épségét és egészségi állapotát ne veszélyeztesse. Az elsősegélynyújtás nem ingyenes kötelezettség.

4. c.) Az a.) pontban foglaltak szerinti elsősegély nyújtását az állatorvos nem tagadhatja meg, ha az elsősegély nyújtása ésszerű, lehetséges és szükséges, mert az állat életét közvetlen veszély fenyegeti, súlyos fájdalom, vagy hirtelen állapotrosszabbodás lépett fel,

de nincs lehetőség szakszerű sürgősségi szolgáltató állatorvosi ellátásra. Az elsősegélynyújtás szükségességét és észszerűségét az állatorvos a saját szakmai és etikai felelősségére állapítja meg.

4.d.) Jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából a sürgősségi szolgáltatói állatorvosi ellátás az a szolgáltató állatorvos által végzett tevékenység, amely a balesetet szenvedett, megsérült, vagy hirtelen, rohamszerűen megbetegedett állat egészségi állapotának felmérésére és kezdeti kezelésére irányul, célja az állat egészségi állapotának stabilizálása. A sürgősségi betegellátás a szolgáltató-állatorvosi tevékenység keretében végzett ellátás.

4.e.) Minden olyan eset, amikor az állat életét közvetlen veszély fenyegeti ugyan, de lehetőség van a szakszerű ellátására, sürgősségi betegellátást igényel. Az az eset, amikor az életveszélyben lévő állat állapotát az állatorvoshoz bejelentik, vagy az állatorvost a székhelyéről/telephelyéről életveszélyben lévő állathoz hívják, vagy ilyen állatot a székhelyére/telephelyére (rendelőbe, szakrendelőbe, állatkórházba) szállítanak, a jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából nem állatorvosi elsősegélynyújtásnak, hanem sürgősségi szolgáltató-állatorvosi ellátásnak minősül.

4.f.) A sürgősségi ellátásra az állatorvosi szolgáltatás nyújtásának általános szabályai az irányadóak azzal a különbséggel, hogy életveszély, vagy annak gyanúja esetén az állatorvosnak ellátási elsőbbséget kell biztosítania. Több sürgősségi ellátási igény egyidejű felmerülésekor a szükséges szolgáltatások sürgősségét és az ellátási sorrendet az állatorvos a saját belátása és szakmai meggyőződése alapján állapítja meg.

4.g.) Az állatnak a sürgősségi betegellátás helyszínére történő esetleges szállítása nem tartozik a sürgősségi betegellátást nyújtó állatorvos felelősségi körébe.

4.h.) Jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából, az állatorvosi munkadíj és a felmerülő költségek megfizetése tekintetében a gazdátlan, kóbor állat sürgősségi ellátása esetén a sürgősségi ellátást kezdeményező személyt a tulajdonos megbízottjának kell tekinteni.

5. Az állatorvosi beavatkozáshoz szükséges munkafeltételek hiányában, továbbá, amennyiben a kezelésben résztvevő(k) egészsége, testi épsége veszélyeztetett, az állatorvos vizsgálni köteles, hogy a feltételek a beavatkozás elvégzéséhez szükséges szintre javíthatók-e. Amennyiben nem, a beavatkozást köteles megtagadni (szabályzat X. fejezet A/5.pont).

6. Az állatorvos – hacsak az állattartóval kötött írásbeli ellátási szerződése erről másképp nem rendelkezik – nem köteles az állatorvosi beavatkozás elvégzése érdekében az állat tartási vagy tartózkodási helyére kiszállni.

7. Az állatorvos a vélt vagy megállapított diagnózis birtokában – elsősegélynyújtás és sürgősségi ellátás kivételével – köteles az állattartót felvilágosítani az általa megállapított betegség esetleges fertőző jellegéről, prognózisáról, a kezelés várható költségéről, valamint élelmiszer- termelő állatok esetén az élelmezés-egészségügyi várakozási időről.

8. Az állatorvos – elsősegélynyújtás és sürgősségi ellátás kivételével – minden esetben hívja fel az állattartó figyelmét, hogy a kár megelőzése vagy a már bekövetkezett kár mérséklése érdekében mi a követendő eljárás, vagy teendő. Amennyiben a kár megelőzésében és csökkentésében az állattartó nem úgy jár el, ahogy az tőle elvárható, és tevékenysége esetleg állatkínzást eredményez, a köz- és állat-egészségügyet veszélyeztet, vagy ilyen jogszabályokat sért, az állatorvos köteles erre a figyelmét felhívni, és – amennyiben az állattartó a veszélyeztető vagy jogsértő helyzetet nem szünteti meg – a hathatós intézkedés érdekében az illetékes közigazgatási szervet értesíteni.

9. Az állatorvos – elsősegélynyújtás és sürgősségi ellátás kivételével – köteles felhívni az állattartó figyelmét a kért, illetve szükséges beavatkozás azon kockázataira, amelyek mérlegelése reálisan szükséges a beavatkozásról való állattartói döntéshez.

10. Az állatorvos, állatorvosi tevékenységével az állattartót sem jogosulatlan előnyhöz nem juttathatja, sem hátrányos helyzetbe nem hozhatja.

X. Állatorvosi beavatkozás megtagadása

A.) Az állatorvos köteles a beavatkozást megtagadni:

1.) ha a kért/megrendelt beavatkozás elvégzése jogszabályba és/vagy állatorvosi szakmai és/vagy etikai szabályba ütközik; Amennyiben az állatorvos mégis olyan beavatkozást hajt végre, amely jogszabályba és/vagy állatorvosi szakmai és/vagy etikai szabályba ütközik, az súlyos fokú etikai vétségnek minősül.

2.) az állat életének kioltása kérelmezésekor, ha a beavatkozást kérelmező személy az állat feletti rendelkezési jogosultságát hitelt érdemlően nem igazolta, vagy arról saját kezűleg aláírt írásbeli nyilatkozatot nem tett;

3.) ha a beavatkozás elvégzése maradandó és/vagy helyreállíthatatlan elváltozással járna, ugyanakkor a beavatkozást kérelmező személy az állat feletti rendelkezési jogosultságát hitelt érdemlően nem igazolta, vagy arról saját kezűleg aláírt írásbeli nyilatkozatot nem tett (pl. állat ivartalanítása, vasectomizálása);

4.) ha az állattartó a szaporító képesség meghagyása mellett olyan beavatkozást kér, amely az állaton fennálló genetikai terheltséget és/vagy fejlődési rendellenességet, illetve örökíthető kedvezőtlen tulajdonságait elrejténé;

5.) ha a beavatkozás elvégzésének nem állnak fenn a személyi (pl. az állatorvos egészségi állapota, ítélőképességének befolyásoltsága, az eset ellátásához szükséges szaktudásának hiánya) és/vagy tárgyi (pl. a beavatkozás elvégzéséhez szükséges felszerelés hiánya, vagy rendeltetésszerű munkavégzésre való alkalmatlansága) feltételei. Ha az állatorvos a beavatkozást – a X. A.) 1-4. pontokban meghatározottak kivételével – bármely okból megtagadja, köteles tájékoztatni az állattartót a kért szolgáltatás nyújtására feltehetően képes szolgáltató állatorvos vagy állategészségügyi szolgáltató intézmény elérhetőségi adatairól.

B) Az állatorvosi beavatkozás megtagadható, vagy a már megkezdett beavatkozás megszakítható

- 1.) ha az állattartó nem tartja be az állatorvos utasításait;
- 2.) ha az állattartó egyidejűleg más állatorvossal is kezelteti a betegét és az előző kezelésről az újonnan felkért állatorvos megfelelő tájékoztatást nem kapott;
- 3.) ha az indokolt kockázatnál a várható eredmény kisebb;
- 4.) ha a beavatkozás biztonságos elvégzésének feltételei nem állnak fenn;
- 5.) ha az állatorvosi munkadíj és költségek megfizetését a szolgáltató állatorvos nem látja biztosítottnak;
- 6.) ha az állattartó az állatorvost becsmérl, megsérti, vagy ezt korábban megtette, illetve, ha az állattartó az állatorvost bántalmazza, vagy bántalmazással fenyegette, vagy azt korábban megtette; valamint ha az állattartó az állatorvost kamarai, hatósági, bírósági vagy egyéb eljárással fenyegette vagy ellene korábban ilyen eljárást indított;
- 7.) telefonon történő sürgősségi betegellátás-kérés esetén (különösen akkor, ha közterületen balesetet szenvedett állat tulajdonosa nem azonosítható), ha a segélykérő személy a nevét, lakcímét vagy más elérhetőségi adatát kérésre nem közli, és nem vállalja, hogy az állatorvos megérkezéséig a helyszínen marad;
- 8.) ha az állattartó és az állatorvos között nem áll fenn – vagy megszűnt – az állatorvosi munka végzéséhez szükséges bizalom;
- 9.) ha az állattartó vagy megbízója korábban az adott esetben eljáró praxis állatorvosát vagy annak alkalmazottját, illetőleg más állatorvost nyilvános fórumon becsmérelt, megsértett vagy tevékenységét lejárató módon mutatta be;
- 10.) Az állatorvos megtagadhatja az állatorvosi intézményen kívüli ellátást, amennyiben az állat faja és mérete a személygépkocsival való szállítást, azaz az állatorvosi intézménybe való beszállítást lehetővé teszi, de erre az állattartó vagy az állat gondozásával, felügyeletével megbízott személy nem hajlandó.

XI. Az állatorvos díjazása

A szolgáltató állatorvost tevékenységéért költségtérítés és munkadíj (állatorvosi díj) illeti meg. Az állatorvosi díjról az állatorvos lemondhat.

1. Az állatorvos a rendelőjében alkalmazott legfontosabb beavatkozások tájékoztató jellegű díjtételeit köteles kifüggeszteni. Amennyiben az állatorvos a kért beavatkozást csak a kifüggesztettől eltérő díjért vállalja, akkor erről az állattartót a beavatkozás megkezdése előtt köteles tájékoztatni és az eltérő díjszabás alkalmazását indokolni.

2. Amennyiben az állatorvosi szolgáltatás teljesítésére nem az állatorvos rendelőjében kerül sor (kiszállás az állat tartási helyére), az állatorvos köteles az állattartót (vagy a

praxis honlapján való közzététellel, vagy legkésőbb a beteghez hívás során) előzetesen és megfelelően tájékoztatni a kiszállási díjról.

3. Az állatorvos díjazása nem eredményfüggő, így mindenképpen megilleti őt a szolgáltatási munkadíja és a felhasznált anyagok, gyógyszerek ára, valamint kiszállás esetén az útiköltség megtérítése.

XII. Az állatorvos magatartása az állattal való kapcsolatában

1. Az állatorvos tevékenysége során az állatvédelem törvényi, jogszabályi előírásait és szabályait tartsa be, és azt alkalmazottaitól és az állattartóktól is követelje meg.

2. Az állat(ok) befogása, megfékezése, kezelése során minden lehető módon törekedjen az indokolatlan fájdalom és szenvedés elkerülésére.

3. A tulajdonos kérésére - az idevonatkozó hatályos jogszabályok betartása mellett - az állatorvos az állat életét kiolthatja, ha a tulajdonjog hitelt érdemlően igazolódott, illetve ki kell irtania, ha azt jogszabály írja elő. Kioltható az állat élete abban az esetben is, amennyiben az állat tulajdonosa nem ismert vagy nem érhető el, de az állat állapota vagy egyéb körülmények – étellel össze nem egyeztethető sérülés vagy állapot, az esetleges gyógykezelés nagy valószínűséggel való kilátástalansága vagy olyan költsége, amelynek előlegezése az állatorvostól nem elvárható és amelynek viselését senki nem vállalja – az állatnak a szenvedéstől való mielőbbi megszabadítását indokolja. Az állat életének kioltása érdekében az állatorvosnak olyan beavatkozást kell alkalmaznia, hogy az ne okozzon szükségtelen fájdalmat az állatnak, valamint ne keltsen megbotránkozást az esetleges szemlélőben. Maga az eljárás lehetőség szerint a nyilvánosság kizárásával történjék.

XIII. Az állatorvosi etikai bizottságok tevékenysége

1. Az etikai bizottságok a Kamara etikai kérdésekben eljáró, tanácsadó, véleményező, döntést hozó, szankcionáló szervei. Feladatuk a kor követelményeinek megfelelő etikai irányelvek megfogalmazása, szabályzatba való beépítése, szükség szerint magasabb szintű jogszabályba történő kiemelésre javaslattevés, az állatorvosi tevékenység etikai követelményeinek aktualizálása, az elmélet és a gyakorlat egységének elősegítése.

2. Az Elsőfokú Etikai Bizottság adott ügyben eljáró tanácsának határozatai ellen fellebbezésnek van helye, a másodfokon hozott határozattal szemben bírói felülvizsgálatnak van helye a törvényben, valamint jelen szabályzatban meghatározott határidő és eljárási szabályok szerint.

3. A Másodfokú Etikai Bizottság feladata fellebbezés esetén az első fokon tárgyalt ügyek másodfokon történő elbírálása, a másodfokú etikai határozatok meghozatala.

4. Etikai vétség alapos gyanújának fennállása kérdésében az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke jogosult állást foglalni és ez ügyben az etikai eljárást megindítani.

5. Az etikai bizottságok tevékenységükkel hozzájárulnak ahhoz, hogy az állatorvosok az etikai szabályzatban megfogalmazott magatartásformát betartsák. Biztosítják az ügyek elfogultságtól mentes kivizsgálását.

6. Az etikai bizottságok eljárásukkal és határozataikkal segítik a Kamara tevékenységét, valamint jelzést adnak (a vizsgált etikai vétségek száma, súlyossága alapján) a jellegzetes tendenciákról, illetve a konfliktusok alapjairól.

7. Az etikai bizottságok az etikai vétség megállapítására, valamint az etikai büntetés kiszabására jogosultak. A magatartás esetleges egyéb jogkövetkezményeit (büntetőjogi, polgári jogi, közigazgatási) az arra hivatott más szervek jogosultak megállapítani.

A MAGYAR ÁLLATORVOSI KAMARA ETIKAI ELJÁRÁSI SZABÁLYZATA

Általános rendelkezések A Kamara törvényben meghatározott joga és kötelessége, hogy örökdjön az állatorvosi hivatás tisztasága fölött, védelmezze a hivatásuknak megfelelően élő állatorvosokat, elmarasztalja azokat, akik az állatorvosi hivatás és munka etikai szabályait megszegik. A Kamara e jogát és kötelezettségét az Elsőfokú Etikai Bizottság, és a Másodfokú Etikai Bizottság útján gyakorolja.

A Kamara Országos Küldöttközgyűlése az etikai bizottságok működését, feladat- és hatáskörét a jelen etikai eljárási szabályok alapján határozza meg. Az etikai bizottságok tagjai szakmai és állatorvos-etikai tekintetben köztiszteletben álló, feddhetetlen állatorvosok lehetnek.

Illetékesség és hatáskör

1. Az etikai eljárást az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke által kijelölt elsőfokú etikai tanács folytatja le. Az elsőfokú etikai tanács tagjainak a kijelölése jelenti az eljárás megindítását. Az elsőfokú etikai tanács egyik tagja az etikai eljárás alá vont kamarai tag szervezeti tagsága szerinti területi szervezet közgyűlése által megválasztott országos elsőfokú etikai bizottsági tag, annak akadályoztatása esetén a megválasztott póttag. Amennyiben az adott területi szervezetnél sem megválasztott tag, sem póttag nincs, vagy bármely egyéb okból – pl. elfogultság, egyéb érintettség stb. – akadályoztatottak, úgy az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke az elsőfokú etikai tanács legalább egy tagját az adott területi szervezettel szomszédos területi szervezetből jelöli ki.

2. A Kamara területi szervezetéhez beérkezett panaszt a területi szervezet 3 munkanapon belül továbbítja a Kamara Elsőfokú Etikai Bizottságának a Kamara Országos Szervezetének székhelyén.

3. Az etikai bizottságok hatáskörébe tartozik:

a.) az állatorvosi hivatás etikai, erkölcsi, szakmai szabályait betartó állatorvosok védelme,

b.) az etikai helyzet figyelemmel kísérése, értékelése, figyelemfelhívás az intézkedést kívánó jelenségekre,

c.) indokolatlan vádaskodás, jogtalan támadás esetén a kamarai tagok védelme,

d.) az etikai eljárások lefolytatása és etikai vétség megállapítása esetén az elkövető elmarasztalása,

e.) hatáskörét meghaladó esetekben a szükséges intézkedések megtétele (rendőrség, ügyészség, bíróság, közigazgatási szervek stb. felé).

4. Az etikai bizottságok határozataik kialakításánál a törvények, egyéb jogszabályok, az Etikai Szabályzat, a Szakmai Irányelvek Szabályzata alapján döntenek.

5. Az elsőfokú etikai tanács érdemi határozata ellen a panaszos és panaszlott állatorvos a törvényben rögzített szabályok szerint fellebbezéssel élhet az Másodfokú Etikai Bizottság felé, amely lefolytatja a másodfokú etikai eljárást.

Eljárási szabályok

6. Az Elsőfokú Etikai Bizottság eljárása bárki általi bejelentésre vagy a Kamara feladatkörében eljáró tisztségviselőinek kezdeményezésére, illetve hivatalból indulhat. A panaszhoz csatolni kell mindazon mellékleteket és dokumentumokat, amelyekkel a panaszos a panaszt alá kívánja támasztani. Etikai panasz bejelentése és etikai határozat elleni jogorvoslati kérelem benyújtása csak abban az esetben szabályos, ha az írásos formában benyújtva, postai küldeményként vagy a Kamara Hivatali Kapuján elektronikus úton keresztül kerül benyújtásra. A panaszbejelentést postai úton benyújtott panasz esetén a panaszosnak alá kell írnia és mind a postai úton, mind a Hivatali Kapun át benyújtott panasz esetében meg kell adnia az elérhetőségi adatait (cím, telefonszám és működő e-mail cím), valamint egyértelműen beazonosíthatóan meg kell neveznie azt az állatorvost, akire a panasz irányul.

a.) Hivatalból akkor lehet eljárást kezdeményezni, ha azt jogszabály írja elő, valamint, ha az közérdekből, vagy az érdekelt jogának, jogos érdekének megvédése, illetve a jogszabályok és a kamarai szabályzatok megtartása végett indokolt.

b.) Az Elsőfokú Etikai Bizottság elnökének a beérkező panaszt vagy a hivatalból történő eljárás kezdeményezését haladéktalanul nyilvántartásba kell vennie és iktatnia kell. Az iktatás külön e célra szolgáló iktatókönyvbe történik soros lajstromszám szerint, melyet az évszámmal törve kell bejegyezni.

7. Az etikai bizottság nem indíthatja meg az etikai eljárást az etikai vétség gyanújának tudomására jutásától számított kilencven napon túl, valamint akkor sem, ha a vétség elkövetése óta már három év eltelt. Bejelentésre induló etikai eljárás esetén a tudomásra jutás időpontja az a nap, amikor a bejelentés a MÁOK Országos Irodájába beérkezik, a 90 napos időtartam első napja a beérkezést követő nap. Kizárt a folytatólagosan elkövetett etikai vétség egyes részcsелеkményeinek önálló elévülése. Az elévülési idő

meghatározása szempontjából, annak kezdő időpontja a folytatólagos cselekményeknél a legutolsó részcselekmény befejezésének időpontja. A megindított eljárást meg kell szüntetni, ha az elévülés az eljárás során válik ismertté. Ha az etikai vétségnek is minősülő ügyben az etikai eljárás megindítása előtt büntető vagy szabálysértési eljárás is indult, a kilencven napos határidő a jogerős határozat területi szervezettel történt közlésétől, a hároméves határidő pedig az eljárás jogerős befejezésétől számít.

8. Az Elsőfokú Etikai Bizottsághoz érkezett panaszt iktatás után az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke megvizsgálja:

a.) hatáskör és illetékesség szempontjából, valamint dönt az esetleges elévülésről is. Ha az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke azt állapítja meg, hogy az Elsőfokú Etikai Bizottság az ügyben nem illetékes, az iratot 5 munkanapon belül köteles megküldeni az illetékes kamarai szervnek.

b.) Ha a panaszról megállapítható, hogy az eljárásra nem a Kamara, hanem más hatóság vagy szerv jogosult, az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke az ügyiratot 10 munkanapon belül köteles annak megküldeni, és erről a panaszost értesíteni.

c.) Az etikai eljárást etikai vétség alapos gyanúja esetén lehet megindítani, és az elsőfokú eljárást a megindítástól számított harminc napon belül le kell folytatni, kivéve, ha a bizonyítási eljárás lefolytatása ennél hosszabb időt tesz szükségessé. A nem hivatalból vagy nem a Kamara, feladatkörében eljáró tisztségviselőjének kezdeményezésére induló eljárás megindításának feltétele a 8.i. pont szerinti eljárási díj megfizetése, illetve a költségviselés vállalására vonatkozó nyilatkozat aláírása. Az eljáró elsőfokú etikai tanács egy alkalommal, írásos határozattal legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja az etikai eljárást, ha a bizonyítási eljárás lefolytatása ezt indokoltá teszi. A napokban megállapított határidőbe nem számít bele minden évnek a július 15-től augusztus 31-ig, valamint december 20-tól a következő évben az első januári munkanapot megelőző napig terjedő időszaka. Ezekre az időszakokra etikai tárgyalást sem lehet kitűzni.

d.) Ha a panasz intézkedést nem igényel, valamint, ha elévülés állapítható meg, az erről szóló határozatot, illetve értesítést meg kell küldeni a panaszosnak, illetve az etikai eljárást kezdeményezőnek.

e.) Ha egy ügyben többen is kezdeményeznek eljárást, akkor azokat – amennyiben lehetséges – össze kell vonni, és valamennyi panaszt figyelembe kell venni.

f.) A fenti esetekben készült írásos határozatokat – ide nem értve a c) pont szerinti, az eljárás meghosszabbításáról szóló határozatot – az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke – annak akadályoztatása esetén az Elsőfokú Etikai Bizottságnak a Kamara elnöke által kijelölt tagja – írja alá, és az Elsőfokú Etikai Bizottság pecsétjével látja el.

g.) Az Elsőfokú Etikai Bizottság minden panaszra köteles válaszolni akkor is, ha megállapítást nyer, hogy az Elsőfokú Etikai Bizottság bármilyen okból nem illetékes. A válaszban az Elsőfokú Etikai Bizottság köteles a panaszt benyújtó számára személyes

adatai kezelésének módjáról tájékoztatni. Az adatkezelésekkel kapcsolatos irányelveket a MÁOK területi, illetve országos szervezetének Adatvédelmi Szabályzata tartalmazza.

h.) Ha az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke megállapítja az Elsőfokú Etikai Bizottság illetékességét, gondoskodik a panasz kivizsgálásáról. Nyilvánvalóan (pl. objektív adatok alapján megállapíthatóan) megalapozatlan panasz esetén az illetékes elsőfokú etikai tanács elnöke saját hatáskörében eljárva és saját felelősségére dönthet úgy, hogy a panasz ügyében etikai tárgyalás megtartása nem szükséges. Névtelen, vagy hamis névvel megjelölt panaszos esetében, valamint, ha a panaszos vagy a panaszlott kiléte nem állapítható meg, az etikai eljárást minden további vizsgálat és etikai büntetés kiszabása nélkül le kell zárni, kivéve, ha a panaszban foglalt cselekmény jogosulatlan állatorvosi tevékenységet vagy bűncselekményt valósít meg, ebben az esetben az Elsőfokú Etikai Bizottság a panaszt az illetékes hatósági szervnek továbbíthatja.

i.) Az etikai panasz befogadásáról értesíteni kell a panaszost vagy az etikai eljárást kezdeményezőt (a megadott e-mail címére elektronikusan vagy postai úton), valamint elektronikus úton (e-mailben) a panasz megküldésével a panaszlottat, felszólítva egyúttal, hogy igazoló jelentését 15 napon belül terjessze elő. A panaszost az értesítésben arról is tájékoztatni kell, hogy az etikai eljárás lefolytatása az i) pontban foglaltak szerint díjköteles, valamint arról is, hogy az etikai eljárás megindításának további feltétele a panasz befogadásáról szóló tájékoztatás mellékleteként megküldött, az etikai eljárás költségeiről szóló tájékoztató költségviselési nyilatkozat teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt formában történő visszaküldése.

j.) Az első fokú etikai eljárási díj 10.000,- (tízezer) forint. Nem kell az eljárási díjat, illetve az eljárási költséget megfizetni a feladatkörében eljáró kamarai tisztségviselő kezdeményezésére vagy a hivatalból indított eljárás esetén. Az eljárási díjat, illetve az eljárási költséget legkésőbb az erre történő felhívás kézhez vételétől számított 5 napon belül kell megfizetni. Az eljárási díj, illetve az eljárási költség összegéről a Kamara országos szervezete – fizetési határidő megadásával – számlát állít ki. Az eljárási díj meg nem fizetése a panasz visszavonásának minősül.

k.1.) Az etika eljárás költsége a) kamarai átalányköltségből, valamint b) egyéb, tételes költségekből áll.

k.2.) A kamarai átalányköltség a) az elsőfokú eljárásban tárgyalás tartása esetén 90.000,- Ft, b) tárgyaláson kívüli eljárás esetén 30.000,- Ft, c) a másodfokú eljárásban 90.000,- Ft, tárgyalás tartása esetén 100.000,- Ft.

k.3.) Az etikai eljárás egyéb, tételes költsége a szakértő és a tolmács (ideértve a hallássérült és siketvak jelnyelv-tolmácsot is), illetve fordító díjából, a bizonyításhoz kapcsolódó okiratok beszerzésének költségéből, továbbá a szakértő és a tolmács útiköltségéből áll.

k.4.) Átalányköltség mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban csak egy alkalommal számítható fel.

k.5.) Az i.3.) pont szerinti tételes költségeket a Kamara előlegezi.

k.6.) Ha a panasz elutasításra kerül, az eljárásra jutó költségátalányt és egyéb költséget a panaszos fizeti, ha a panaszlott elmarasztalásra kerül, a költségeket – ideértve a panaszos 8.j.) pontja szerinti költségét is – ő viseli.

k.7.) Sem a panaszost, sem a panaszlottat nem lehet kötelezni annak az eljárási költségnek a viselésére, amely – nem az ő mulasztása folytán – szükségtelenül merült fel, vagy amelynek viselésére mást kell kötelezni.

k.8.) Több panaszos esetén az átalányköltség megfizetésére a panaszosok egyetemlegesen kötelesek, több panaszlott esetén az átalányköltséget a költségviselésre köteles személyek között felelősségük arányában, kétség esetén egyenlő arányban kell megosztani.

k.9.) Az Etikai Bizottság az etikai vétség tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy eljárási költség egy részének, méltányolható esetben egészének megfizetése alól a panaszlottat mentesítheti.

l.) Az eljáró elsőfokú etikai tanács tárgyalás nélkül határoz, ha la.) az eljárás alá vont Kamarai tag elismerte az általa elkövetett etikai vétséget, és lb.) a tagsági jogviszony felfüggesztése vagy a tag kizárása etikai büntetésének alkalmazási feltételei nem állnak fenn, illetve lc.) a g) pontban meghatározott esetben, ld.) azokban az esetekben, amikor az Alapszabály így rendelkezik.

m.) Ha az elsőfokú etikai tanács elnöke úgy ítéli meg, hogy az ügyben lehetséges lenne a j) pontban foglaltak szerint tárgyalás nélkül határozatot hozni, köteles vizsgálni, hogy fennáll-e a j) pontban foglaltak teljesülése. A ja)-jb) pontok szerinti esetekben a tárgyalás tartása nélküli határozathozatal feltétele, hogy a panaszlott igazoló jelentése tartalmazza a panaszban foglalt etikai vétség elkövetésének elismerését is. Az ügyben a panaszostól is kérhetők további adatok írásos formában.

Az elsőfokú etikai tanács az igazoló jelentés megérkezését követően ülésezik, és ha teljesülnek a j) pontban foglaltak, tárgyalás nélkül hoz határozatot az ügyben. Ezekben az esetekben az eljárás alá vont kamarai tag a meghozott határozat ellen fellebbezést nem nyújthat be, de a határozat kézhez vételétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását 15 kérheti. Ebben az esetben az etikai eljárást tárgyalás megtartásával kell lefolytatni, és az elsőfokú határozatot ezután kell meghozni.

n.) Az elsőfokú etikai tanács elnöke gondoskodik arról, hogy a panaszos a tárgyalásról való értesítést, a panaszlott pedig az idézést a tárgyalás előtt legalább 8 nappal megkapja.

o.) A panaszossal, a panaszlottal, az ügyben beidézett tanúkkal az l) pontba foglalt értesítésben, illetve idézésben közölni kell a tárgyalás megtartásának módját, helyét, idejét, a panasz tárgyát.

p.) A panaszos és a panaszlott értesítésében, illetve idézésében fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az ügyre vonatkozó bizonyítékaikat a tárgyalás során a bizottsággal – távolmaradása esetén írásban, jelenléte esetén szóban vagy írásban – ismertesse.

q.) A panaszost és panaszlottat figyelmeztetni kell továbbá, hogy távolmaradása a tárgyalás megtartásának nem akadály, a bizottság a rendelkezésére álló dokumentumok alapján is dönthet. Fel kell hívni figyelmüket arra is, hogy az eljárás anyagába betekinthetnek, illetve, hogy az o) pont szerint jogi képviselőt vehetnek igénybe.

r.) A panaszos és panaszlott érdekében az eljárás során jogi képviselő is eljárhat az ezen tevékenységre vonatkozó jogszabályok szerint.

s.) Az etikai tárgyalás nem nyilvános, azon – a fentiekén kívül – azok vehetnek részt, akiknek jelenlétét az elsőfokú etikai tanács elnöke engedélyezte, illetve tisztségénél fogva – tanácskozási és szavazati jog nélkül – jelen lehet az országos Elsőfokú Etikai Bizottság és az Országos Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja.

sz.) Az etikai eljáráshoz az eljáró etikai bizottság jogi segítséget vehet igénybe (ügyvéd, jogtanácsos), aki az eljárás bármely szakaszában végig jelen lehet, illetve az eljárás bármely iratába betekinthet.

9. A tárgyalást az elsőfokú etikai tanács elnöke nyitja meg, majd meg kell kérdezni panaszost és panaszlottat, hogy van-e elfogultsági indítványa az elsőfokú etikai tanács elnöke, vagy annak tagjai ellen. Igenlő esetben a tanács zárt ülésen tanácskozik és határoz. A határozat ellen külön jogorvoslatnak nincs helye, azt az ügydöntő határozat ellen benyújtott fellebbezésben lehet kifogásolni. Az elfogultsági kifogást és az e tárgyban hozott határozatot a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A megalapozott elfogultsági kifogás az az elsőfokú etikai tanács adott tagja esetében kizárási oknak minősül.

10. Az etikai eljárásban nem vehet részt az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése nem várható, vagy akit az ügyben tanúként kell meghallgatni. Az eljáró etikai bizottság tagjai kötelesek nyilatkozni az esetleges személyes elfogultságukról. A II. fokú etikai eljárásban nem vehet részt, aki az I. fokú etikai eljárásban, illetve az I. fokú etikai határozat meghozatalában részt vett.

11. Amennyiben első- vagy másodfokú etikai bizottsági tag vagy póttag megrovásnál súlyosabb szankcióban részesül, úgy a másodfokú határozat kimondását követően etikai eljárásban nem vehet részt, a folyamatban lévő etikai eljárást folytató tanácsból kikerül. Amennyiben a perindításra nyitva álló határidő eltelik anélkül, hogy az érintett személy a határozat ellen keresettel élt volna, úgy a kereset benyújtására nyitva álló határidő utolsó napjával etikai bizottsági tagsága vagy póttagsága megszűnik. Amennyiben a határozatot keresettel támadta meg, az etikai bizottsági tagság vagy póttagság megszűnése a határozatot helybenhagyó ítélet kimondásával következik be. Amennyiben a bírósági eljárás következtében a szankció bármely okból – ide nem értve a 16 határozat hatályon kívül helyezését és az etikai bizottság új eljárásra utasítását – megszűnik, úgy az érintett teljes jogú etikai bizottsági tagsága helyreáll. Nem választható etikai bizottsági tagnak

vagy póttagnak olyan személy, aki a választás megelőző két választási ciklus során megrovásnál súlyosabb büntetésben részesült vagy ilyen büntetés miatt általa indított per van folyamatban.

12. Akivel szemben a 11. pontban meghatározott kizárási ok áll fenn, köteles azt bejelenteni.

13. Kizárási okot a panaszos és panaszlott, valamint azok képviselői az eljárás bármely szakaszában bejelenthetnek.

14. A kizárási okot az illetékes elsőfokú etikai tanács elnökének, az elsőfokú etikai tanács elnökével szembeni kizárási okot az országos Elsőfokú Etikai Bizottság elnökének, az országos Elsőfokú Etikai Bizottság elnökével szembeni kizárási okot a Kamara elnökének kell bejelenteni, akik határoznak az eljárásból való kizárási tárgyában. Az országos Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke, illetve a Kamara elnöke a kizárást megállapító határozatában a kizárási megállapításával egyidejűleg rendelkezik arról, hogy a kizárással érintett ügyben az elsőfokú etikai tanács, mely tagja lássa el elnökként – az adott ügyre vonatkozóan teljes jogkörrel – az elsőfokú etikai tanács elnöki teendőit, illetve az országos Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke helyett az Elsőfokú Etikai Bizottság mely tagja lássa el az adott ügyre vonatkozóan eseti jelleggel az országos Elsőfokú Etikai Bizottság elnökének teendőit. Az országos Elsőfokú Etikai Bizottság elnökének, illetve a Másodfokú Etikai Bizottság elnökének nem kizáráson alapuló akadályoztatása (pl. betegség, külföldi tartózkodás stb.) esetén az érintett személy vagy az adott bizottság indítványára a Kamara elnöke jelöli ki az Elsőfokú Etikai Bizottság, illetve az Másodfokú Etikai Bizottság tagjai közül azt a személyt, aki az elnök akadályoztatásának megszűnéséig az adott bizottság elnöki teendőket megbízott elnökként teljes jogkörrel ellátja.

15. Az elsőfokú etikai tanács akkor határozatképes, ha az ülésen – az elnököt is ideértve – legalább három fő jelen van. A Másodfokú Etikai Bizottság akkor határozatképes, ha az ülésen legalább négy tagja jelen van. A Másodfokú Etikai Bizottság határozatképességének a Másodfokú Etikai Bizottság elnökének jelenléte nem feltétele, ebben az esetben az ülést az Másodfokú Etikai Bizottság elnöke által korábban kijelölt tag vezeti, illetve ő jegyzi a másodfokú határozatot is.

16. Ha a bizottság nem határozatképes, az elnök a tárgyalást elnapolja.

17. Ha az elsőfokú etikai tanács határozatképes:

a.) Az elnök ismerteti az ügyet. Az ismertetésnek ki kell terjednie a panaszra, a panaszt bizonyító dokumentációra.

b.) A panasz ismertetése után az elnök felteszi a kérdést a panaszoshoz, illetve annak képviselőjéhez, hogy panaszát fenntartja-e, illetve kívánja-e azt módosítani vagy kiegészíteni.

Igenlő válasz esetén erre módot kell adni. A kamarai tisztségviselő által kezdeményezett etikai eljárás során a panasz nem módosítható és nem vonható vissza.

c.) Ezt követően a panaszlottnak, illetve képviselőjének kell megadni a lehetőséget arra, hogy védekezését előadhassa, bizonyítékait előterjeszthesse.

d.) A panasz és a védekezés előterjesztését követően az elsőfokú etikai tanács tagjai, majd a panaszos, illetve a panaszlott (vagy azok képviselői) kérdéseket tehetnek fel egymásnak.

e.) A fentieket követően kerül sor a bizonyítási eljárás lefolytatására (okiratok, okmányok, levelek felmutatása, áttanulmányozása, tanúk meghallgatása stb.).

f.) Az elsőfokú etikai tanács a tárgyalás ügygel összefüggésben – amennyiben szükséges – további tanúkat hallgathat meg, illetve további iratokat szerezhethet be, 18. A tárgyalásról jegyzőkönyvet kell készíteni, amely a tárgyalás hangfelvételének átirata. A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell: - az eljáró elsőfokú etikai tanács jelenlévő tagjainak megnevezését, - a tárgyalás helyét, - időpontját, - a panaszos és panaszlott nevét, valamint ha a panaszos nem állatorvos, akkor lakcímét, ha állatorvos, akkor a kamarai bélyegzője számát, és székhelyét, - a tanúk nevét, személyi adatait, - a többi hivatalosan jelenlévő személy nevét, jelenlétük minőségét, - a panasz tárgyát, - a panasz és a védekezés lényegét, annak dokumentumait, - az arra való figyelmeztetést, hogy a tárgyalásról hangfelvétel készül és az írásbeli jegyzőkönyv ennek alapján kerül rögzítésre a Kamara Országos Irodájában, A határozathozatalt megelőző zárt tanácskozáson elhangzottakat nem kell sem rögzíteni, sem jegyzőkönyvezni.

19. Az Országos Irodától az elsőfokú etikai tanács elnökének megküldött tárgyalási jegyzőkönyvet a tanács elnöke aláírásával hitelesíti.

20. Az elsőfokú etikai tanács zárt tanácskozáson hozza meg a 23. pont szerinti határozatát, amelyet annak írásba foglalása után, részletes indokolással ellátva küld meg a feleknek. A zárt tanácskozáson elhangzottakra vonatkozóan valamennyi résztvevőre kiterjed a titoktartási kötelezettség.

21. Az elsőfokú etikai tanács érdemi határozatot a jelenlévő tagok szótöbbségével hoz. A 2012. évi CXXVII. tv. 29. § (1.) c és d pontjában foglalt etikai büntetést kiszabó határozat meghozatalához a jelen lévő elsőfokú etikai tanácsi tagok kétharmadának egyetértő szavazata szükséges.

22. A panaszos és a panaszlott, valamint képviselők az eljárás során keletkezett iratokba betekinhetnek, és azokról költségükre másolatot kérhetnek. Nem lehet azonban tekinteni a határozatok tervezetébe.

23. Az etikai eljárást meg kell szüntetni, ha az etikai eljárás alá vont Kamarai tag etikai eljárás tárgyává tett cselekményét etikai eljárásban korábban már jogerőssé vált határozattal elbírálták.

24. Az elsőfokú etikai tanács határozatát írásba kell foglalni.

a.) A határozatnak tartalmaznia kell: - az elsőfokú- megjelölést, a határozatot meghozó elsőfokú etikai tanács tagjainak nevét, és ügy számát, , - a panaszos és panaszlott nevét, valamint, ha a panaszos nem állatorvos, akkor lakcímét, ha állatorvos, akkor a kamarai bélyegzője számát, és székhelyét, - a tárgyalás helyét, idejét, - az eljárás tárgyát, - az elsőfokú etikai tanács döntését, - a jogorvoslatra vonatkozó figyelmeztetést, - az eljárási költségek viseléséről történő rendelkezést- a határozat indoklását, - valamint pénzbüntetés kiszabása esetén annak megfizetési módját (bankszámla szám) és a befizetés határidejét.

b.) Az indoklásban rögzíteni kell az elsőfokú etikai tanács által megállapított tényállást, az erre vonatkozó bizonyítékok jelölését, azok rövid tartalmát, a mérlegelésnél irányt adónak vett enyhítő és súlyosbító körülményeket, a mellőzött bizonyítási indítványokat annak indokolásával, továbbá konkrétan meg kell jelölni azokat a szakmai és etikai szabályokat, valamint esetleges jogszabályokat, melyek alapján a határozatot meghozták, c.) Az elsőfokú etikai tanács a határozatot hivatalból, vagy a felek kérésére kiegészítheti, ha az ügy érdeméhez nem tartozó kérdésben (pl. eljárási költség viselése, jogorvoslatra vonatkozó figyelmeztetés stb.) nem határozott, illetve ha a határozat névcserét, hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, illetve más hasonló elírást tartalmaz, az elsőfokú etikai tanács azt kérelemre vagy hivatalból bármikor kijavíthatja.

d.) Ha a határozat kötelezést tartalmaz, a teljesítésre határnapot kell megjelölni.

e.) A határozat végén tájékoztatni kell a bepanaszolt állatorvost, valamint a panaszost (ha az eljárás panaszbejelentésre indult) a jogorvoslati lehetőségről, és annak határidejéről. Az elsőfokú etikai tanács határozata ellen, annak kézhezvételétől számított tizenöt napon belül az Másodfokú Etikai Bizottságnak címezve, de az Elsőfokú Etikai Bizottsághoz kell a fellebbezést benyújtani, amely az iratokat a fellebbezés beérkezését követően 8 (nyolc) napon belül továbbítja az Másodfokú Etikai Bizottság felé.

f.) A határozatot az elsőfokú etikai tanács elnöke aláírásával hitelesíti.

25. Az elsőfokú etikai tanács, ha a rendelkezésére álló adatok alapján:

a.) bűncselekmény alapos gyanúját állapítja meg, a további intézkedéseket saját hatáskörben köteles megtenni,

b.) fegyelmi vétség alapos gyanúját állapítja meg, az ügy iratait a fegyelmi jogkör gyakorlójának küldi meg azzal, hogy további intézkedéseit tegye meg, és annak eredményéről az Elsőfokú Etikai Bizottságot tájékoztassa.

c.) azt állapítja meg, hogy panaszlott magatartása, vagy a tárgyalás során a bizottság előtt ismertté vált más cselekmény nem bűncselekmény, illetve fegyelmi vétség, etikai szempontból azonban kifogásolható, a panaszlott állatorvost elmarasztalja és a törvény 29. §-ában foglaltak szerinti etikai büntetést szab ki,

d.) megállapítja, hogy a panasz alaptalan, a panaszt elutasítja.

26. Az elsőfokú etikai tanács írásba foglalt határozatát 30 napon belül meg kell küldeni a panaszosnak, a panaszlottnak és az Elsőfokú Etikai Bizottság elnökének. Amennyiben a jogorvoslatra nyitva álló határidőn belül jogorvoslati kérelem nem érkezik, az elsőfokú etikai tanács elnöke megállapítja a jogerő beálltát és erről a panaszost és a panaszlottat végzésben értesíti. Az elsőfokon jogerőre emelkedett határozatot – jogerősítő záradékkal ellátva – a jogerő beálltának megállapítását követően 8 munkanapon belül meg kell küldeni a panaszlott tagsága szerinti területi szervezetnek, a Kamara Országos Szervezetének, a Másodfokú Etikai Bizottságnak és a munkáltatónak.

27. A megrovás etikai büntetés kivételével, a jogerős etikai büntetésben részesült állatorvosok névsorát, kamarai bélyegző számát a Magyar Állatorvosi Kamara újságjában és a MÁOK honlapján az ok megjelölésével meg kell jelentetni.

28. Etikai ügyekben az etikai bizottságok törekedjenek a felek kibékítésére. Amennyiben egy kamarai tag az Elsőfokú Etikai Bizottságnak jelzi, hogy ügyféllel vagy másik állatorvossal való konfliktusa elmérgesedett, és segítséget kíván igénybe venni a megoldáshoz, a bizottság adjon lehetőséget mediált beszélgetésre a felek között. Ilyen lehetőség akár az eljárás közben is adható. Ha a panaszos bármely pillanatban visszavonja az indítványát (panaszát), az eljárást azonnal meg kell szüntetni, kivéve, ha a panaszlott magatartása etikai szabályokon kívül más szabályokat is sért vagy bűncselekményt is megvalósít. A kamarai tisztségviselő által ebben a minőségében kezdeményezett etikai eljárás során a panasz nem vonható vissza, az etikai eljárás lefolytatására mindenképpen sor kerül. Amennyiben a mediáció következtében a panaszos a panaszát visszavonja, az etikai eljárás költségeit a Kamara viseli. Az eljárás megindításának díja ebben az esetben a panaszost terheli, de az etikai bizottság méltányosságai alapon rendelkezhet annak visszafizetéséről.

29. Az elsőfokú etikai tanács határozata elleni fellebbezés benyújtása esetén az ügy összes rendelkezésre álló iratát 8 napon belül az Másodfokú Etikai Bizottságnak kell megküldeni a II. fokú eljárás lefolytatása érdekében.

30. A fellebbezés benyújtása díjköteles. A fellebbezési díj 10.000,- (tízezer) forint, amelyet a Kamara bankszámlájára kell befizetni vagy átutalni. A fellebbezési díj összegéről és a befizetéshez szükséges bankszámla számáról a jelen eljárási szabályzat 23. pontja szerinti elsőfokú etikai határozatban kell tájékoztatni a fellebbezésre jogosult panaszost és a panaszlott állatorvost. A tájékoztatásnak arra is ki kell terjednie, hogy amennyiben nem a panaszos a fellebbező fél, a fellebbezés befogadásának további feltétele az etikai eljárás költségeiről szóló költségviselési nyilatkozat teljes bizonyító erejű magánokiratban foglalt formában történő visszaküldése. Amennyiben a panaszos feladatkörében eljáró kamarai tisztségviselő, a fellebbezési díjat nem kell megfizetnie.

31. A Másodfokú Etikai Bizottság elnöke a jogorvoslat folytán beérkező ügyirat kézhezvételét követően dönt arról, hogy az ügyet tárgyaláson bírálja-e el. Amennyiben igen, úgy 15 napon belül értesíti a feleket és képviselőiket a tárgyalás időpontjáról. A Másodfokú Etikai Bizottság elnökének azon döntése ellen, hogy a Másodfokú Etikai Bizottság az ügyet tárgyaláson kívül bírálja el, külön jogorvoslatnak helye nincs. Az

idézésre az elsőfokú eljárás szabályai az irányadóak. A Másodfokú Etikai Bizottság az idézéssel együtt köteles megküldeni a panaszosnak és a panaszlottnak az elsőfokú etikai határozattal szemben benyújtott fellebbezés másolatát. A Másodfokú Etikai Bizottság a panasz befogadásától számított 90 napon belül

a.) a fellebbezés tárgyában írásbeli, indokolt határozatot hoz – amelyre a 23. pontban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell – és azt 30 napon belül köteles megküldeni a panaszosnak, a panaszlottnak, az Elsőfokú Etikai Bizottságnak, az illetékes területi szervezet elnökének, illetve mindazoknak, akik a határozat értelmében további intézkedésre jogosultak;

b.) ha a rendelkezésre álló iratok alapján a tényállást tisztázottnak, az elsőfokú határozatot helyénvalónak ítéli, akkor az elsőfokú határozatot helyben hagyja, a fellebbezést elutasítja;

c.) ha az iratok alapján a tényállást tisztázottnak találja, de az arra alapozott állásfoglalást tévesnek ítéli, azt megváltoztatja;

d.) ha a tényállást nem találja kellően tisztázottnak vagy súlyos eljárási szabálysértést észlel, az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezi, és az ügy iratait további kivizsgálásra, új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára visszaküldi;

e.) ha az Elsőfokú Etikai Bizottság hatáskörének hiányát állapítja meg, az eseti elsőfokú bizottság határozatát hatályon kívül helyezi, és az Elsőfokú Etikai Bizottságot felkéri, hogy az iratokat a hatáskörrel bíró illetékes hatóságnak vagy szervnek küldje meg további intézkedés céljából;

f.) ha az Elsőfokú Etikai Bizottság által nem észlelt elévülést, vagy a MÁOK törvény 26. § (5) bek. és az Eljárási szabályzat 7. pontja szerinti 90 napos határidőnek az elsőfokú etikai bizottság általi túllépését állapítja meg, úgy az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti.

32. Az Másodfokú Etikai Bizottság másodfokú határozata ellen a panaszlott és a panaszos (amennyiben az eljárás panaszbejelentésre indult) a 2012. évi CXXVII. törvény 30. § (3) szerint a másodfokú határozat kézhez vételtől számított 15 (tizenöt) napon belül keresetet nyújthat be a Fővárosi Törvényszékhez. Pénzbírság etikai büntetés jogerőre emelkedésétől számított 8 (nyolc) munkanapon belül elsőfokon jogerőre emelkedett határozat esetén az Elsőfokú Etikai Bizottság, másodfokon jogerőre emelkedett határozat esetén az Másodfokú Etikai Bizottság elnöke köteles a Kamara főtitkárát értesíteni. A pénzbírság megfizetésére megnyitott időtartam eredménytelen eltelte esetén a Kamara főtitkára 8 (nyolc) munkanapon belül köteles a pénzbírság bírósági végrehajtása iránt intézkedni.

33. Az Elsőfokú Etikai Bizottság és az Másodfokú Etikai Bizottság kidolgozza az ügyrendjét. (Alapszabály, 17. § (1) bek.)

Vegyes és záró rendelkezések

34. Az Elsőfokú Etikai Bizottság elnöke minden év január végéig elemző, értékelő jelentést készít az előző év etikai ügyeiről. A jelentést a Másodfokú Etikai Bizottság elnökének kell megküldeni.

35. Az Másodfokú Etikai Bizottság elnöke az Elsőfokú Etikai Bizottság elnökének jelentése, valamint saját tapasztalatai alapján évente beszámol a Kamara országos küldöttközgyűlése előtt.

36. Az etikai eljárások iratait a Kamara országos szervezetének irattárában elkülönítetten kell kezelni, illetve tárolni.

37. Az iratok kezeléséről és selejtezéséről a Kamara iratkezelési szabályzata rendelkezik.

38. A jogerős etikai pénzbírság a Kamara országos szervezetét illeti meg. A kiszabott pénzbírság megfizetésének módjáról és lehetőségéről (bankszámla száma) a jelen eljárási szabályzat 23. pontja szerint az etikai határozat rendelkező részében kell tájékoztatni az elmarasztalt állatorvost.

39. Amennyiben egy etika eljárásról vagy határozatról akár a panaszlott, akár a panaszos nyilvános fórumon beszámol, vagy a panaszos vagy panaszlott ilyen tárgyú nyilvános beszámolóját, közlését másvalaki osztja meg másik fórumon, a Kamara jogosult ez eljárás során hozott határozat(ok) teljes szövegét a saját állásfoglalása kíséretében ugyanezen fórumokon közzétenni.

Budapest, 2026. április 29.